

πτουτιν ἑαυτὰς ἐν τῷ βορβόρῳ· σημεῖον δὲ τό τε μὴ ἀλί-
 σκεσθαι καὶ ἰλὺν ἐχούσας ἐπὶ τοῦ νώτου φαίνεσθαι πολλήν
 καὶ τὰ πτερύγια ἐντεθλιμμένα. (3) Κατὰ δὲ τὴν εἰρημένην
 ὥραν κινουῦνται καὶ προέρχονται πρὸς τὴν γῆν ὀχευόμεναι
 5 καὶ τίκτουςαι, καὶ ἀλίσκονται κύουσαι, καὶ τότε δοκοῦσιν
 ὠραῖοι εἶναι, οἱ δὲ μετοπωρινοὶ καὶ χειμερινοὶ χεῖρους· ἅμα
 δὲ καὶ οἱ ἄρρενες φαίνονται πλήρεις ὄντες βοροῦ. Ὅταν μὲν
 οὖν μικρὰ τὰ κυήματ' ἔχωσι, δυσάλωτοί εἰσιν, ὅταν δὲ
 μείζω, πολλοὶ ἀλίσκονται διὰ τὸ οἰστροῦν. Φωλεῖ δὲ τὰ μὲν
 10 ἐν τῇ ἄμμῳ, τὰ δ' ἐν τῷ πληθῷ, ὑπερέχοντα τὸ στόμα μόνον.
 Τὰ μὲν [δὴ] πλεῖστα φωλεῖ πολὺ τοῦ χειμῶνος, τὰ δὲ μαλα-
 κόστρακα καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πετραῖοι καὶ βάτοι καὶ τὰ σελα-
 χώδη τὰς χειμεριωτάτας [μόνον] ἡμέρας· δηλοῖ δὲ τὸ μὴ
 ἀλίσκεσθαι ὅταν ἦ ψύχη. (4) Ἐνιοὶ δὲ τῶν ἰχθύων φωλοῦσι
 15 καὶ τοῦ θέρους, οἷον γλαυκός· οὗτος γὰρ τοῦ θέρους φωλεῖ
 περὶ ἐξήκονθ' ἡμέρας. Φωλεῖ δὲ καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ χρύσοφρος·
 σημεῖον δὲ δοκεῖ εἶναι τοῦ τὸν ὄνον πλεῖστον φωλεῖν χρόνον
 τὸ διὰ πλείστου χρόνου ἀλίσκεσθαι. Τοῦ δὲ καὶ θέρους τοῦς
 ἰχθύς φωλεῖν δοκεῖ σημεῖον εἶναι τὸ ἐπὶ τοῖς ἄστροις γίνεσθαι
 20 τὰς ἀλώσεις, καὶ μάλιστα ἐπὶ κυνί· τηνικαῦτα γὰρ [εἰκὸς]
 ἀνατρέπεσθαι τὴν θάλατταν, ὅπερ ἐν τῷ Βοσπόρῳ γνωρι-
 μώτατόν ἐστιν· ἡ γὰρ ἰλὺς ἐπάνω γίνεται καὶ ἐπιφέρονται
 οἱ ἰχθύες. Φασὶ δὲ καὶ πολλάκις τριβομένου τοῦ βυθοῦ ἀλί-
 σκεσθαι πλείους ἐν τῷ αὐτῷ βόλῳ τὸ δεύτερον ἢ τὸ πρῶτον.
 25 Καὶ ἐπειδὰν ὄμβροι γένωνται μεγάλοι, πολλὰ φαίνεται ζῶα
 τῶν πρότερον ἢ ὅλως οὐχ ἑωραμένων ἢ οὐ πολλάκις.